

DIUMENGE IV DE QUARESMA (B)
Homilia del P. Josep-Enric Parellada, monjo de Montserrat
11 de març de 2018
2 Cr 36,14-16.19-23 / Sal 136 / Ef 2,4-10 / Jo 3,14-21

Benvolguts germans i germanes,

L'evangeli que acabem de proclamar forma part del diàleg que Jesús va tenir amb Nicodem, un membre honorable del sanedrí que l'anà a trobar de nit ja que no volia comprometre ni arriscar la seva posició destacada en l'estructura religiosa d'Israel.

El diàleg que varen tenir en el curs d'aquella nit fou dens. En un primer moment Nicodem reconeix l'autoritat de Jesús gràcies a les seves obres, però Jesús li fa veure que amb això no n'hi ha prou, ja que l'essencial és reconèixer-lo a ell com l'enviat del Pare, altrament queden desdibuixats el seu missatge i la seva pròpia identitat.

En un segon moment, i davant el desconcert de Nicodem, Jesús li diu que per comprendre qui és ell li cal néixer de nou, però que no es tracta de tornar al si de la seva mare sinó de néixer de Déu, és dir, que per l'aigua i l'Esperit s'adoni que tot el que ell és, és fruit de l'amor de Déu.

El final de la conversa fou un llarg monòleg de Jesús, del qual forma part el fragment d'aquest diumenge. Sóc conscient que no és un text fàcil, per això, sense cap pretensió per part meva intentaré aprofundir-lo per tal que puguem copsar-ne el seu abast.

Jesús comença explicant a Nicodem que el Messies ha de "ser enlairat", al igual que Moisès va enlairar la serp al desert. Si ho recordeu aquesta imatge fa referència a aquell episodi que va viure el poble d'Israel durant la seva marxa a través del desert, en que el poble va ser ferit per unes serps i si miraven la serp de bronze que Moisès havia enlairat al capdamunt d'un estendard es guarien (Nm 21, 8-9).

La imatge de l'enlairament de Jesús es refereix naturalment a la creu, que és el lloc on Jesús manifesta el seu amor i seva solidaritat amb la feblesa i el sofriment de la humanitat. D'aquí que algú hagi afirmat que mentre els mestres de la llei i els fariseus es burlaven de Jesús tot dient-li "si ets el Fill de Déu baixa de la creu", els torturats i els pobres de tots els temps, li diuen: "no, no baixis, si tu baixes restarem definitivament sols en la nostra dissort. Si et sentim crucificat al nostre costat, la llum de la teva Pasqua guarirà les nostres ferides i esdevindrem consol per a tots els crucificats del nostre món".

Podem imaginar que Nicodem va quedar desconcertant en escoltar com Jesús li expressava la raó de la seva vinguda al món: *"Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell"*.

"Déu estima el món". Jesús no ha vingut al món per condemnar-lo sinó per oferir als homes i dones de tots els temps la vida definitiva, ensenyant-nos a estimar sense mesura com el Pare del cel i donant-nos el seu Esperit que ens transforma en homes i dones nous. Per això, cada gest de tendresa, d'amistat per part nostra porten en el seu sí la força de Déu i en paraules del poeta Blondel "es tracta de l'amor que fa existir i que obre una finestra vers l'infinit".

Tot i que l'evangelista sant Joan no ens diu res de la reacció de Nicodem davant les paraules de Jesús, podem suposar que la seva nit es va il·luminar i li va permetre trobar la força impensable, en un primer moment, per defensar-lo davant els caps dels fariseus quan aquests pretenien condemnar-lo sense haver-lo jutjat (Jo 7, 48-52) i per reclamar a Pilat el cos del crucificat (Jo 19, 39).

Germans i germanes, el nostre camí quaresmal s'acosta ja a la Pasqua i en iniciar-lo l'oració col·lecta del primer diumenge ens esperonava a conèixer més profundament el misteri de Crist i viure segons les seves conseqüències. En aquest diumenge, se'ns convidats a creure en Jesús tot acollint-lo com el gran do de Déu a la humanitat. Es tracta d'una acollida que ens demana despullar-nos de l'egoisme, de l'autosuficiència, dels prejudicis per fer gestos concrets de servei que portin alegria (aquest és el diumenge conegut amb el nom de *Laetare*) y esperança a tots aquells amb els qui vivim colze a colze.

Creure i seguir Jesús il·lumina les nostres nits com il·luminà la de Nicodem.